

Életének 79. évében, hosszan tartó betegség után 2016. június 28-án elhunyt Csete György Kossuth-díjas építész, a Nemzet Művésze, a Magyar Művészeti Akadémia (MMA) rendes tagja, a Kós Károly Egyesülés egykori tagja, a magyar szerves építészet mestere, az egyetemes építészettörténetben is helyet foglaló emblemikus épületek iskolateremtő alkotója (OÉ 2013/1). A gyászoló család mellett tanítványai, barátai és tisztelői július 18-án kísérték utolsó útjára a Farkasréti temetőben. Szerkesztőségünk Jankovics Tibor építész, az egykori tanítvány nekrológiájával búcsúzik a mestertől.

▲ Erdők temploma, Ópusztaszer, 1998.
Fotó: Zsitva Tibor

Kedves Gyurka!

A sors nagy adományának tartom, hogy atyai jó barátomat és mentoromat tisztelhettem Benned. Tanárom voltál a Műegyetemen, majd – Blazsek Gyöngyvérrel (†), Deák Lászlóval, Dulánszky Jenővel (†), Füzes Antallal (†), Kistelegdi Istvánnal, Nyári Józseffel (†) és Oltai Péterrel – tagja lehettem az általad vezetett Pécs Csoportnak. Emberséget, szakmai alázatot és igényességet tanultunk Tőled. Hittel és meggyőződéssel vettünk részt a munkában, mely Bartók Béla és Kós Károly példáját követve a korszerű magyar regionalista-organikus építészet megteremtésére irányult. Talán életünk legboldogabb időszaka volt az a közel tíz év, melyet a Pécs Csoport alkotóműhelyében töltöttünk. Az orfűi Forrás háztól a paksi tulipános házakig figyelemre méltó művek valósultak meg, melyek a szakmából megosztottságot, a politikából ellenszenvet váltottak ki. A Pécs Csoport megszűnésével ki-ki önállóan folytatta a megkezdett utat. Te a kis „műtermedben” – mely egy A2-es rajztáblából, egy 30 cm-es favonalzóból és egy körzöböl állt – alkottál tovább. Emblemikus épületek sora született meg munkád nyomán. Állandó munkatársad Dulánszky Jenő (†) és feleséged, Csete Ildikó volt, aki gyönyörű textiljeivel emelte munkátok művészi értékét. A halásztelki templom, az ópusztaszeri jurtaegyüttes, a debreceni református templom, a beremendi Megbékélés kápolnája, a többiről nem is beszélve – elvitathatatlanul építészeti- és kultúrtörténeti jelentőségűek. Mindannyian gazdagodtunk általuk.

A magyar organikus építészet egyik vezéralakjaként 1968-ban nyilatkoztad: „Én nem biztos, hogy építész vagyok – bármi lennék –, ugyanazt tenném tanárként, földművesként vagy munkásként egyaránt. Abban az időszakban, melyben élek – mindegyik a magyar nép sorsa és jövője kötelez.”

Mindennél többet mondó hitvallás ez életedről, munkásságodról.

Nyugodj békében, drága Mesterem, Barátom!

Keszthely, 2016. július 03.

Jankovics Tibor

▲ Címlap:
Fellegrvár, Füzér. Fotó: Molnár Katalin

◀ Árpád-házi Szent Erzsébet-templom, Halásztelkek. Fotó: Zsitva Tibor